Joaquim Serrano
Una convivència truncada
Els moriscos al senyoriu d'Elx (1471-1609)

Carmel Ferragud
Una ciutat medieval en cerca de la salut
(Xàtiva, 1250-1500)

Ferran Garcia-Oliver
Els murs fràgils dels calls
Jueus i jueves dels Països Catalans

Enric Ucelay-Da Cal, Josep Pich,
Arnau Gonzàlez (eds.)
L'aparença d'un poder propi
La Mancomunitat de Catalunya i el catalanisme

Gemma Torres Delgado
La virilitat d'Espanya a l'Àfrica
Nació i masculinitat al colonialisme al Marroc

Jordi Casassas Ymbert
Pervivència de Catalunya
La formació de la societat catalana
i de les seves identitats a l'època contemporània

Impressio Librorum, làmina 4 de la *Nova Reperta*, c. 1580–1605, gravat per Theodoor Galle a partir d'un dibuix de Jan van der Straet, c. 1550. Museu Britànic.

El llibre no va ser la principal aportació de la impremta al progrés de la Humanitat. La contribució més significativa —la més revolucionària— va ser la producció d'una sèrie d'obres menors que van afavorir la modernització de la societat. Partint d'aquesta idea, l'autor planteja un canvi de paradigma en la valoració sobre l'impacte de la invenció de la tipografia. Prenent el cas de la Catalunya dels segles XVI al XVIII, s'hi mostra com la impremta va incidir en gairebé tots els àmbits de l'activitat humana. La utilització generalitzada i extensiva de butlletes —semblants als actuals formularis— va millorar el funcionament de l'administració i de les institucions, la recaptació d'impostos, el comerç i el transport marítim; va contribuir a la salvaguarda de la salut i de l'ordre públic i va ajudar a organitzar la justícia, la defensa i la pràctica religiosa. L'ús de la impremta, a més, no va ser exclusiu de les ciutats, sinó que va arribar també a l'àmbit rural. En combinació amb el correu, va afavorir la comunicació, la circulació de la informació, la governabilitat i la cohesió territorial. Els llibrets d'ensenyament van tenir un gran importància a l'hora d'instruir el poble en la lectura. La revolució de la impremta fou possible perquè els tallers tipogràfics es convertiren en extraordinaris instruments de fabricació de paper imprès a gran escala, amb una capacitat productiva que els situava a l'alçada d'activitats més pròpies de l'era industrial.

Xevi Camprubí i Pla és professor d'història moderna a la Universitat Autònoma de Barcelona, a més de llicenciat en periodisme i en comunicació audiovisual per aquesta universitat i doctor en història per la Universitat de Barcelona.

editorial afers
www.editorialafers.cat
ISBN: 978-84-16260-84-3
9 788416 260843

recerca i pensament / 97

97
a

XEVI CAMPRUBÍ

LA REVOLUCIÓ DE LA IMPREMTA

La revolució de la impremta

La contribució de la tipografia al desenvolupament de la Catalunya moderna

XEVI CAMPRUBÍ

Xevi Camprubí i Pla (Tona, 1965) és professor d'història moderna a la Universitat Autònoma de Barcelona, a més de llicenciat en periodisme i en comunicació audiovisual per aquesta universitat i doctor en història per la Universitat de Barcelona. La seva tesi, *L'impressor Rafael Figueró (1642-1726) i la premsa a la Catalunya del seu temps* (2018), va rebre un accèssit del Premi Claustre de Doctors de la Universitat de Barcelona (2016) i el Premi Crítica Serra d'Or en Recerca-Humanitats (2019). Una síntesi, *La premsa a Catalunya durant la Guerra de Successió* (2016) va guanyar, *ex aequo*, el Premi Ferran Soldevila (2014). La seva recerca actual se centra en l'ensenyament a l'època moderna, en relació amb la qual ha obtingut la beca Memorial Joan Camps (2018), amb el projecte «L'ensenyament públic a Granollers i comarca entre els segles XVI i XIX»; i el Premi Plana de Vic (2019) amb el treball «L'educació dels minyons a Vic i comarca a l'època moderna».